

Háború a nemzetállamok ellen

2021 szeptember 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Fricz Tamás végre kimondta, amit eddig senki sem mert!

A gigacégek és a nemzetállamok érviszonyaiban 2000-ben következett be a drámai fordulat: az amerikai Institute for Policy Studies kimutatta, hogy a nagy cégek jövedelmeinek és a nemzetállamok GDP-jének összehasonlításában a világ legnagyobb száz gazdasága közül immáron ötvenegy gigacég található, s negyvenkilenc nemzetgazdaság. A felmérés megmutatta, hogy az olyan cégek, mint a General Motors, a Walmart, az Exxon Mobil, a Ford már 2000-ben egytől egyig nagyobbak voltak, mint Lengyelország, Norvégia és Szaúd-Arábia (!).

A mérleg nyelve tehát az ezredfordulón átbillent a gigacégek és pénzüzetek javára, s ez a helyzet azóta csak tovább fokozódott. Erre egy frissebb adatot egy 2017-es Oxfam-jelentésben találunk, mely szerint a kilencvenes évek elejétől számolva a világ gazdag embereinek felső egy százaléka többet keresett, mint az egész világ alsó ötven százaléka, illetve a világ tíz legnagyobb vállalata nagyobb bevétellel rendelkezik, mint a 180 legkevésbé tehető nemzet bevétele együtvéve (!). Ezek kétségtelenül riasztó arányok, s a következményeket már jól láthatjuk. E cégek tulajdonosai, CEO-i (chief executive officersei, azaz vezérigazgatói) gyakorlatilag már politikusoknak számítanak, akik például egyfajta világ feletti döntéshozói pozícióban lépnek fel olyan globalista, nemzetek feletti szervezetekben, mint a Világgazdasági Fórum vagy a Council of Foreign Affairs (Külkapcsolatok Tanácsa), Bilderberg-csoport és még sorolhatnánk.

Ebbe a körbe kerültek bele az elmúlt évtizedben a techóriások – Facebook, Twitter, Amazon, Google, Microsoft stb. – is, amelyek szintén elképesztő profittal rendelkeznek. Ezeknek a cégeknek olyan bevételeik vannak, amellyel már számos fejlett nyugati nemzetállam fölé emelkedtek, így például a Microsoft és az Apple együttes értéke magasabb, mint a német DAX indexben szereplő összes cégé (!). Vagyis sajátos ipari-szolgáltatói állammá, sőt ami rosszabb: birodalomná váltak. Forrásaik pedig évről évre exponenciálisan növekednek (kimutathatóan a pandémia alatt is).

De a techóriások és a pénzügyi-kereskedelmi gigacégek közötti nagy különbség, hogy utóbbiakkal szemben az előbbiek egyfajta tudatipart mőködtetnek, befolyással rendelkeznek arra nézve, hogy az emberek miről beszéljenek, gondolkodjanak, milyen szavakat használhassanak és miket kell elkerülniük, ha nem akarnak kommunikációs karanténba (is) kerülni. A Big Tech cégeinél tehát a pénzügyi hatalom szellemi hatalommal is társul, s ez így együtt eddig soha nem látott veszélyeket jelent a világra nézve.

Viccesen fogalmazva, Zuckerberg úr befolyása a világon élő hét és fél milliárd ember véleményének alakulására „minimális, szinte elhanyagolható”: 2017-ben már több mint kétmilliárd aktív felhasználója volt a 2004-ben indult Facebooknak (FB), az internethasználók több mint negyven százaléka kezeli a platformot. Zuckerberg úr tehát moshatja kezeit: rajta igazán semmi nem múlik – vagy talán éppen majdnem minden?

Félre a tréfát: nagyon nem mindegy, hogy az FB-t irányító Mark Zuckerberg úr mit gondol a világ dolgairól, mit gondol hazafiságról, nemzettudatról, kereszténységről, mit gondol a liberalizmusról, globalizmusról, a multikultúrról és a genderelméletekről, mit gondol az LBMTQ-csoportokról és mit gondol Soros György nyílt társadalom elméletéről.

Elárulom: mind Zuckerberg, mind a Twitter-alapító és vezető, egyébként kommunista gondolkodású Jack Dorsey és a többi Big Tech-vezér láthatóan azonosulnak a globalisták célkitűzéseivel.

Ha ezek a célkitűzések vagy inkább rémálmodok eddig nem lettek volna egyértelműek, akkor ehhez nyújtott nemrég segítséget a 83 éves Klaus Schwab, a Világgazdasági Fórum megalapítója: tavaly, már jócskán a pandémia kellős közepette, májusban meghirdette a Great Resetet, a Nagy Újrakezdés globális programját, melynek éppen az a lényege, hogy a gigacégek, az államok és a társadalmi szervezetek egy átfogó, nemzetek feletti komplex rendszerét kívánják létrehozni, melyben a gigacégek gyakorlatilag átveszik a kormányok, a nemzetállamok - funkcióit és egyfajta világkormányzást hoznak létre. Különösen furcsa és korántsem megnyugtató, hogy Klaus Schwab ezt a programját éppen egy súlyos világválság kellős közepén hirdette meg, utalva arra, hogy a pandémia

utáni újrakezdésről? I szólnak a gondolatai, ráadásul úgy, hogy a tavaly nyáron a témáról szerzőtársával együtt írt könyve már javában bekalkulálja a pandémia következményeit. Elképesztő gyors reakció ez egy váratlanul és hirtelen a világra szakadt pandémiára, ami számomra roppant cinikus hozzáállásnak tűnik, hogy ennél messzebbre ne kalandozzon a fantáziám.

A Great Reset nem más, mint a szép új világ víziója. Jómagam úgy fogalmaznék, hogy ez az új vízió egyfajta jóemberkedő liberalizmus, amelynek során nagy hatalommal és vagyonnal rendelkező nagyfiúk egyfajta humanizált, angolul úgynevezett woke (felébredt, felvilágosult) kapitalizmust akarnak létrehozni csupa jó szándékkal, tele humanizmussal. Csakhogy van egy régi jó magyar mondás, ami tényleg szóról szóra ideillik: a pokolba vezet? út is jó szándékkal van kikövezve. Valóban, ezek a nagyfiúk meg akarják szabni nekünk, hogy hogyan éljünk, s bávatag, „boldog”, cselekvés- és ellenállás-képtelen, arctalan tömeggé próbálnak tenni bennünket, megfosztva minden hagyományos identitásunktól, mint haza, vallás, család, lokalitás, civil közösségek, múlt, történelem.

Ha a globális elit elérné a célját, akkor az a bolsevizmus és a náciizmus után a harmadik modern diktatúra lenne az elmúlt másfél évszázadban. Ha fogalmat kellene adni ennek az új diktatúrának, én leginkább neokommunista liberalizmusnak nevezném. Vízválasztó periódusban vagyunk tehát, az elöttünk álló korszakban dőlhet el, hogy a globalista hálózatok végül átveszik-e a hatalmat a hagyományos nemzetállami intézmények és szervezetek felett.

Bátran mondjuk ki: ez már háború a nemzetek és a demokrácia ellen, amit nem fegyverekkel vívnak, hanem sokkal rafináltabb és alattomosabb, XXI. századi eszközökkel.

Ezért mondható az, hogy amennyiben a nemzeti, konzervatív tábor meg akarja védeni a demokráciát és a nemzetet, vállalnia kell a kemény politikai küzdelmet a globalista hálózatok világtalalkító terveivel és törekvéseivel szemben. Tennie kell ezt saját önmérséklete, visszafogottsága és a harctól való ódzkodása ellenére is, tennie kell saját létmódjának megvédése és az utánunk jövő generációk, saját gyermekeink és unokáink jövője érdekében. Ha kell, létre kell hoznunk a saját hálózatainkat, élnünk kell a nemzetállam még meglévő törvényes eszközeivel, a nyilvánosság előtt kell lelepleznünk a globalisták kulcsfiguráit és így tovább. Harcolnunk kell.

Még egyszer hangsúlyozzuk: ezek a globalista nagyfiúk meg akarják mondani nekünk, hogy miként éljünk a következő évszázadokban. Nos, éppen ezt ne engedjük meg nekik. Mert mi pontosan tudjuk, hogyan szeretnénk élni.

Fricz Tamás

A szerző politológus, az Alapjogokért Központ kutatási tanácsadója

www.magyar nemzet.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
